

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

27. Simile est exemplum de pœnis ac damnatione hæreticorum nostri
temporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Circa autem horam nonam diei sequē-
 tis, adspexit frater quendam adstātem sibi ad-
 spectu terribilem, ac dicentem. Veni & vide
 veritatem. Assumensque eum, duxit in locum
 tenebrosū ac fœtidum, ignes euaporantem.
 Atque in ipsis ignibus vidit Nestorium, Euty-
 mium, Apollinarem, Dioscorum, Seruerum, A-
 riam, & alios quosdam. Dixitque illi is, qui
 parauerat. Locus iste paratus est hæreticis, &
 blasphemantibus, & his qui illorum dogmata
 sequuntur. Si ergo placet tibi locus, persiste in
 hoc dogmate. Si autem supplicium istud ex-
 terius non vis, accede ad sanctam, Ecclesiam
 catholicam & Apostolicam, quam te senex
 docet. Dico enim tibi, quia si omnes virtutes
 homo operetur, nec rectè credat, in hoc loco
 cruciabitur. Atque in hoc verbo venit frater
 Memetipsum, & redeūti seni narrauit omnia
 quæ viderat, accessitque ad communionem
 sanctæ Catholicæ Ecclesiæ. Remansit autem
 cum senex, impletisque quatuor cum illo an-
 nis, dormiuit in pace.

*Simile exemplum de penis ac damnatione hæretico-
 rum nostri temporis.*

CAP XXVII.

Conuenit cum præcedenti historia scriptū
 quoddam, quod mihi vir quidam ætate,
 doctrina & pietate venerandus communica-
 uit, notamque rei seri em à personis fide dignis
 in ipso loco vbi cōtigit, cognouit. Anno 1529.

774 COLLATION. SACRAR.
Delphis (qui celebris est Hollandiæ ciuitas) in
monasterio S. Annæ, fuit sanctimonialis quæ-
dam vocata Anna Georgij, nota filia cuiusdã
viri nobilis alterius prouinciæ, inuita penè in
idem monasterium intrusa, quæ cum annum
ætatis ageret 24 in grauem incidit infirmitatẽ
circa horam 7. vespertinam, ex qua exanimis
facta est manè circa horam tertiam, iacuitque
omnium vitalium sensuum experta ad quatuor
horæ partem. Tandemque sibi restituta, grauiter
ingemuit, oculosque in Priorissam com-
piciens, ait: Charissima mater, vbi nunc fui? Equi-
dem vidi Scribas & Phariseos ardentes in ba-
tratro gehennæ. Mater verò placidis sermone-
bus eam reprimere conabatur, existimans illi
mentis impotentiam incurrisse. Respondit il-
la, se nulla mentis inopia laborare, sed plenissi-
mè sibi cõstare: Vidiq; inquit, Lutheranos ar-
dentes in abysso inferni. Cumque obiurgare-
tur à quadam sorore adstante, prohiberetque
alia proloqui, illa mox luculentiori voce sub-
iunxit: Tunc, inquit, vis vt silcã: Non eloquar
solum, sed vociferabor & eiulabo, quoniã ab
omnipotẽte Deo compellor hæc eloqui, vidi-
que Lutheranos in profundis abyssi inferna-
lis, & quendam iãdudum hic Delphis defun-
ctum, quem quidem ipsa nec viderat vnquam
nec nouerat, sed quædã laica mulier lecto as-
stans, eundẽ nouerat (Vide similia exco. ca. 11.
12. 45, & 46. huius libri.) Vidi præterea, inquit,
illam

illam personam, quæ ut ab hac religione mo-
 rastica deficerem, blandis pernitiolisque sug-
 gessionibus pellicere conabatur, tartareis ig-
 nibus mancipatam: sed gratias ago tibi beni-
 gissime Iesu, quod perseveravi in hoc sacro
 officio, tuum hoc est donum, non meritum
 meum: servivi quidem tibi languidè ac tepi-
 dè, sed piissime Iesu, si dignaberis mihi parce-
 re, propono tua gratia cooperante, me ex toto
 corde emendare. Post hæc ad extremum vita-
 tionem deveniens, obruebatur quibusdam
 infirmitatibus, qui à diversis sanctis denomi-
 nati consueverunt. Quas dum sustineret, ad-
 modum lamentabiliter dicebat. Benignissime
 Iesu, quid causæ est, quòd his plagis tantoperè
 affertur? gratias tamen pro his ago tibi, &
 profiteor, licet te in sanctis tuis non blasphemaverim,
 tepidè tamen & remissè eos colui:
 O gratiosissima Dei mater Maria, & tu sacra-
 tissima Anna nuquam vestris cultoribus pre-
 sentem vestrarum suffragia subtrahitis. Vos ve-
 niantes & electi Dei, ignoscite mihi, quod
 non ea qua decuisset, veneratione & cultu vos
 honoraverim. Et his quidem illa modis cul-
 tum suam deprecabatur: gratias autem, in-
 quit, ago tibi elementissime Deus, quod ple-
 nam nunc assequar omnium hostium & pe-
 catorum meorum victoriam, quodque in
 hoc sacro ordine & habitu, & religione Ca-
 tholica, nunc vita hac defungar. Quod audiens

mater monasterij, ccepit vbertim lachrimari. Ad quam infirma, Noli, inquit, flere, sed mecum diuinæ bonitati gratias age, quod grate & tempore maximè congruo hinc euocor: timeo enim si diu vixissem, quòd in sancta hac religione non satis constanter perseverassem vsq; in finem. Reliquis verò fororibus dicebat, vt essent obedientes, nil cuiquam darèt sine consensu matris, vitam serio emendarent, ac penitentiam agerent. Posthæc dulci voce oðas istas Ecclesiasticas decantauit: Fit porta Christi per uia, Maria mater gratiæ: deniq; versum vn um pi; cuiusdam cantici Germanici, quod incipit: Confido me breui amabilem vultum Domini Iesu contemplaturam. Moxq; cessauit loqui, & post horam in Domino obdormiuit.

Felicianus Capitonius in explanationibus Catholicorum veter. & noui Testamenti, quibus abutuntur heretici, Explicatione 73. parte 1. Exemplum de hereticis quibusdam nostre ætatis, qui quacunq; in mentem veniebant, etiam flagitia carnalia, Spiritus sancti opera esse iactabant.

CAP XXVIII.

Viguit nostra ætate hereticorum secta, quæ ita suis sectatoribus Spiritus sancti abundantiam pollicebatur, vt quacunq; in mentem facienda venirent, Spiritus sancti opera esse existimarentur: pro sua autem hæresi confirmanda, verbis istis Pauli à Hieremia de-